

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: 4S/107/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0723100990
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Tóth
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2026:0723100990.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lucie Tóth a sudcov Mgr. Milady Artnerovej a JUDr. Martina Hraboša, v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. X, XXX XX C., právne zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Marcel Mašan, s. r. o., B. B. D. XXXX/XX, XXX XX E., F.: XX XXX XXX proti žalovanému: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Račianska 71, 813 11 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 13512/2023/143 zo dňa 09.08.2023, takto

rozhodol:

- I. Správny súd žalobu z a m i e t a.
- II. Správny súd žalovanému právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

I.
Priebeh administratívneho konania

1. Žiadosťou doručenou žalovanému dňa 02.03.2023, doplnenou dňa 20.07.2023, sa žalobkyňa, domáhala podľa zákona č. 274/2017 Z. z. o obetiach trestných činov a zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v rozhodnom čase (ďalej len „zákon o obetiach trestných činov“) poskytnutia finančného odškodnenia za ujmu na zdraví, ktorú utrpela dňa 09.06.2020 v dôsledku násilného trestného činu spáchaného p. G. C., o ktorom bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Kežmarok zo dňa 05.03.2021, sp. zn. 9T/137/2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 01.06.2021, sp. zn. 2To/11/2021. E. G. C., bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu výtržníctva a zločinu ublíženia na zdraví, ktorého obeťou bola žalobkyňa, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 4 mesiacov.

2. Žalovaný rozhodnutím č. 13512/2023/143 zo dňa 09.08.2023 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) s poukazom na § 11 ods. 1 v spojení s § 2 ods. 1 písm. d), prvý bod a § 11 ods. 5 zákona o obetiach trestných činov žalobkyňi odškodnenie nepriznal. Žalovaný predovšetkým skonštatoval, že žalobkyňa v bode 3.1 žiadosti o odškodnenie uviedla, že si v trestnom konaní uplatnila nárok na náhradu škody, ktorá jej vznikla v dôsledku ujmy na zdraví.

3. Z obsahu trestného spisu vedeného na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 9T/137/2020 (v súčasnosti Okresný súd Poprad, E. C., sp. zn. KK-9T/137/2020), však vyplynulo, že žalobkyňa si v rámci trestného konania žiaden nárok na náhradu škody neuplatnila. Uvedený záver vyplýval zo zápisnice o výsluchu svedka – poškodeného zo dňa 21.09.2020 (ďalej len „zápisnica zo dňa 21.09.2020“), z ktorej vyplýva, že žalobkyňa na otázku vyšetrovateľa: „Budete sa pripájať k trestnému stíhaniu a budete si uplatňovať náhradu škody?“, uviedla: „Áno.“ Na ďalšiu otázku vyšetrovateľa: „Viete sa vyjadriť k náhrade

škody?“, žiadateľka odpovedala: „Neviem.“ Zo zápisnice o výsluchu svedka – poškodeného zo dňa 10.11.2020 (ďalej len „zápisnica zo dňa 10.11.2020“), vyplývalo, že žiadateľka na otázku vyšetrovateľa: „Budete sa pripájať k trestnému stíhaniu a budete si uplatňovať náhradu škody?“, uviedla: „Momentálne neviem odpovedať.“

4. Žalovaný taktiež poukázal na rozsudok Okresného súdu Kežmarok zo dňa 05.03.2021, sp. zn. 9T/137/2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 01.06.2021, sp. zn. 2To/11/2021, z ktorého vyplývalo, že súd nerozhodoval o nároku na náhradu škody žalobkyne, ani ju s nárokom na náhradu škody neodkázal na civilné konanie. Z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Kežmarok zo dňa 05.03.2021, sp. zn. 9T/137/2020 vyplynulo, že súd o škode vo vzťahu k tejto poškodenej týmto rozsudkom nerozhodoval, pretože žalobkyňa si náhradu škody v trestnom konaní neuplatnila.

5. Rozsudkom pre zmeškanie Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 6C/12/2023 zo dňa 03.05.2023 bola p. G. C. uložená povinnosť nahradiť žalobkyni sumu XX.XXX,XX eura spolu s úrokom z omeškania ako náhradu škody na zdraví spôsobenú fyzickým napadnutím v zmysle právoplatného rozsudku Okresného súdu Kežmarok zo dňa 05.03.2021, sp. zn. 9T/137/2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 01.06.2021, sp. zn. 2To/11/2021

II.

Správna žaloba

6. Žalobou doručenu Správnemu súdu v Bratislave dňa 27.09.2023 sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia s poukazom na § 191 ods. 1 písm. c), e) a f) zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“), jeho zrušenia a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie. Žalobkyňa zotrvala na tvrdení, že si v rámci trestného konania uplatnila škodu, a to s poukazom na zápisnicu zo dňa 21.09.2020. Konaním vyšetrovateľa malo dôjsť k priamemu porušeniu § 2 ods. 21 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení účinnom v rozhodnom čase (ďalej len „Trestný poriadok“), konaním vyšetrovateľa jej bolo znemožnené uplatniť si presnú výšku škody, pretože nepožiadal o ohodnotenie jej zdravotného stavu a žalobkyni ako obeti trestného činu nemôže byť na škodu skutočnosť, že orgány činné v trestnom konaní znemožnili bližšie špecifikovať jej spôsobenú škodu.

III.

Ďalšie vyjadrenia v konaní

7. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 02.02.2024 uviedol, že žalobkyňa síce v žalobe uviedla žalobné body podľa § 191 ods. 1 písm. e) a f) SSP, avšak k uvedeným bodom žalobkyňa neuviedla žiadne konkrétne skutočnosti. Vzhľadom na uvedené považoval žalovaný žalobu v uvedených bodoch za nepreskúmateľnú.

8. K nesprávnemu právnemu posúdeniu podľa § 191 ods. 1 písm. c) SSP žalovaný uviedol, že žalobkyňa v podstatnej časti napáda postup vyšetrovateľa v rámci prípravného konania, pričom predmetom tohto súdneho konania nemôže byť postup orgánov činných v trestnom konaní v konkrétnej trestnej veci. Predmetom tohto konania môže byť iba preskúmanie splnenia podmienky uvedenej v § 11 ods. 5 zákona o obetiach trestných činov. Vzhľadom na uvedené žalovaný zároveň požiadal súd, aby nevykonal výsluch žalobkyne.

9. Žalovaný pri posúdení vzniku nároku na odškodnenie posúdil jednotlivé vyjadrenia žalobkyne počas celého trestného konania, nielen prípravného konania. Žalovaný zdôraznil, že žalobkyňa bola zastúpená advokátom. Zo žiadneho vyjadrenia žalobkyne nebolo možné ani len náznakom určiť, žeby sa vyjadrila k nároku na náhradu škody, ktorý jej vznikol v dôsledku ujmy na zdraví a ktorý v daný moment nevedela vyčíslieť. Žalovaný tak dospel k jednoznačnému záveru o nesplnení podmienky podľa § 11 ods. 5 zákona o obetiach trestných činov pre poskytnutie odškodnenia.

10. Žalobkyňa vo vyjadrení zo dňa 13.03.2024 zotrvala na svojom vyjadrení, že si nárok na náhradu škody v trestnom konaní uplatnila a nárok na odškodnenie si nemôže uplatniť z dôvodu pochybenia orgánov činných v trestnom konaní, ktoré sa nedá zhojiť iným spôsobom. Žalovaný nedostatočne zistil skutkový stav, pretože nepreskúmal riadne možnosť uplatnenia si nároku žalobkyne. Zároveň je

nesporné, že páchatel, ktorý mal škodu nahradiť toho nie je schopný. Žalovaný by preto mal zohľadniť materiálny prístup k ochrane práv obeť a nepostupovať výslovne formálne.

11. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 26.04.2024 zotrval na svojom vyjadrení a žalobu zamietnuť.

IV.

Posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov

12. Správny súd v Bratislave (ďalej „správny súd“) ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa § 10 a § 13 ods. 1 SSP preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie správcu dane, vrátane postupu správnych orgánov v administratívnom konaní v rozsahu žalobných bodov tak, ako vyplývali z obsahu žaloby (§ 134 ods. 1 SSP) a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

13. Správny súd v Bratislave (ďalej „správny súd“) ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa § 10 a § 13 ods. 1 SSP preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie správcu dane, vrátane postupu správnych orgánov v administratívnom konaní v rozsahu žalobných bodov tak, ako vyplývali z obsahu žaloby (§ 134 ods. 1 SSP) a na pojednávaní konanom dňa 14.01.2026 vyhlásil rozsudok.

14. Podľa § 11 ods. 1 zákona o obetiach trestných činov, nárok na odškodnenie obeť násilného trestného činu podľa tohto zákona vzniká, ak v trestnom konaní nadobudol právoplatnosť rozsudok alebo trestný rozkaz, ktorým sa páchatel uznáva vinným zo spáchania trestného činu, ktorým bola obeť násilného trestného činu spôsobená ujma na zdraví, alebo rozsudok, ktorým bol obžalovaný spod obžaloby oslobodený, pretože nie je trestne zodpovedný pre nedostatok veku alebo nepričetnosť a ujma na zdraví nebola obeť násilného trestného činu plne uhradená inak.

15. Podľa § 11 ods. 5 zákona o obetiach trestných činov, podmienkou vzniku nároku na odškodnenie na základe rozhodnutia podľa odseku 1 je uplatnenie si nároku na náhradu škody, ktorá vznikla v dôsledku ujmy na zdraví zo strany obeť násilného trestného činu, v trestnom konaní. To neplatí, ak bola trestným činom spôsobená smrť alebo ak ide o ujmu na zdraví spôsobenú trestným činom obchodovania s ľuďmi, znásilnenia, sexuálneho násillia, sexuálneho zneužívania, týrania blízkej osoby a zverenej osoby alebo nedobrovoľného zmiznutia.

16. Podľa § 46 ods. 1 Trestného poriadku, poškodeným je osoba, ktorej bolo trestným činom ublížené na zdraví, spôsobená majetková, morálna alebo iná škoda alebo boli porušené či ohrozené jej iné zákonom chránené práva alebo slobody. Poškodený má právo v prípadoch ustanovených týmto zákonom sa vyjadriť, či súhlasí s trestným stíhaním, má právo uplatniť nárok na náhradu škody, robiť návrhy na vykonanie dôkazov alebo na ich doplnenie, predkladať dôkazy, nazerať do spisov a preštudovať ich, zúčastniť sa na hlavnom pojednávaní a na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní alebo o dohode o priznaní viny a prijatí trestu, vyjadriť sa k vykonaným dôkazom, má právo záverečnej reči a právo podávať opravné prostriedky v rozsahu vymedzenom týmto zákonom. Poškodený má právo sa kedykoľvek v priebehu trestného konania informovať o stave trestného konania. Informáciu poskytne orgán činný v trestnom konaní alebo súd, ktorý vo veci koná; na tento účel sa poškodenému poskytnú potrebné kontaktné údaje. Informácia o stave konania sa neposkytne, ak by poskytnutím takej informácie mohol byť zmarený účel trestného konania.

17. Podľa § 46 ods. 3 Trestného poriadku, poškodený, ktorý má podľa zákona proti obvinenému nárok na náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená trestným činom, je tiež oprávnený navrhnúť, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť túto škodu; návrh musí poškodený uplatniť najneskoršie do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania. Z návrhu musí byť zrejme, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje.

18. Podľa § 62 ods. 2, veta za bodkočiarkou, Trestného poriadku ak je oznamovateľ súčasne poškodeným alebo jeho splnomocnencom, musí sa vypočuť aj o tom, či žiada, aby súd rozhodol o jeho nároku na náhradu škody v trestnom konaní.

19. § 210 Trestného poriadku, obvinený, poškodený a zúčastnená osoba majú právo kedykoľvek v priebehu vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania žiadať prokurátora, aby bol preskúmaný postup policajta, najmä aby boli odstránené prieťahy alebo iné nedostatky vo vyšetrovaní alebo skrátenom vyšetrovaní. Policajt musí žiadosť prokurátorovi bez meškania predložiť. Prokurátor je povinný žiadosť preskúmať a o výsledku žiadateľa upovedomiť.

20. § 256 ods. 2 Trestného poriadku, poškodeného, ktorý si uplatňuje nárok na náhradu škody, súd vyzve, aby sa vyjadril, či navrhuje, aby sa obžalovanému uložila povinnosť na náhradu škody a v akom rozsahu. Ak sa poškodený alebo jeho splnomocnenec nedostavil na hlavné pojednávanie a jeho návrh je už zaznamenaný v spise, predseda senátu tento návrh prečíta.

21. § 308 ods. 1 Trestného poriadku, v neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

22. Správny súd v prvom rade konštatuje, že samotný obsah žaloby týkajúci sa namietaného postupu žalovaného podľa § 191 ods. 1 písm. e) a f) SSP bol koncipovaný iba vo všeobecnej rovine a neobsahoval argumentáciu týkajúcu sa postupu žalovaného, ktorý by zakladal dôvod pre zrušenie napadnutého rozhodnutia z uvedených dôvodov. Pre rozhodnutie správneho súdu v prejednávanej veci bolo zásadné posúdiť a zaujať právny názor k otázke splnenia podmienky pre priznanie nároku na odškodnenie obete trestného činu uvedenej v § 11 ods. 5 zákona o obetiach trestných činov, to znamená splnenie podmienky uplatnenia nároku na náhradu škody v trestnom konaní žalobkyňou.

23. Ako vyplýva z obsahu administratívneho spisu (ktorý obsahuje relevantné listiny z trestného spisu), žalobkyňa po riadnom poučení vyšetrovateľom týkajúcom sa jej práv do zápisnice zo dňa 21.09.2020 na otázku týkajúcu sa pripojenia k trestnému stíhaniu a uplatneniu škody uviedla kladnú odpoveď, k samotnej náhrade škody sa nevedela vyjadriť. V zápisnici zo dňa 10.11.2020 žalobkyňa na totožnú otázku uviedla, že sa momentálne nevie vyjadriť.

24. Z § 46 ods. 3 Trestného poriadku vyplýva, že o náhrade škody sa v trestnom konaní nerozhoduje automaticky, ale poškodený si musí tento nárok osobitne riadne a včas uplatniť. Orgány činné v trestnom konaní sú síce povinné poškodeného poučiť o jeho právach v súvislosti so škodou, ktorá mu trestným činom vznikla, avšak ďalej musí zo strany poškodeného dôjsť k aktívnemu uplatneniu týchto práv. Za včasné uplatnenie nároku na náhradu škody sa považuje uplatnenie nároku najneskoršie do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania. Z uvedeného vyplýva, že je tak nutné urobiť v zásade do záverečného preštudovania vyšetrovacieho spisu. Poškodený môže tento nárok uplatniť aj pri jeho výsluchu, čo sa uvedie v zápisnici, prípadne samostatným písomným podaním do vyšetrovacieho spisu. Z návrhu, ktorým si poškodený uplatňuje nárok na náhradu škody musí byť zrejmé, z akých dôvodov a v akej výške si nárok uplatňuje. Pri uplatnení výšky škody je nutné, aby poškodený uviedol aspoň minimálnu výšku spôsobenej škody, prípadne uviedol údaje, z ktorých je výška nároku na náhradu škody zrejmalá. Súd nerozhoduje o náhrade škody z vlastnej iniciatívy a bez návrhu oprávnenej osoby. Poškodený musí uplatniť nárok na náhradu škody takou formou, z ktorej takéto uplatnenie jednoznačne vyplýva, a zároveň musí požiadať, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obvinenému povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom.

25. Na základe uvedených skutočností možno zdôrazniť, že ak sú splnené podmienky na rozhodnutie o nároku na náhradu škody, je súd povinný o náhrade škody rozhodnúť. Súd nemôže riadne uplatnený nárok na náhradu škody svojvoľne odmietnuť, ale musí o ňom rozhodnúť, resp. môže poškodeného odkázať s jeho nárokom na podanie žaloby v civilnom sporovom konaní. Tvrdenie právneho zástupcu žalobkyne na pojednávaní dňa 14.01.2026, že uplatnenie nároku na náhradu škody v trestnom konaní nie je formálne upravené, je tak nesprávne.

26. Z predloženej administratívneho spisu vyplýva, že žalobkyňa si nárok na náhradu škody neuplatnila riadne a včas. Jej vyjadrenia týkajúce sa náhrady škody mali neurčitú podobu, a nebolo ich možné posúdiť ako riadne uplatnenie náhrady škody v trestnom konaní podľa Trestného poriadku. Táto skutočnosť bola uvedená aj v zápisnici z hlavného pojednávania zo dňa 14.12.2020, kde samosudca Okresného súdu Kežmarok skonštatoval, že svedkyňa poškodená si podľa § 256 ods. 2 Trestného poriadku do skončenia prípravného konania nárok na náhradu škody neuplatnila. Uvedená skutočnosť

bola skonštatovaná i v odôvodnení rozsudku Okresného súdu Kežmarok, ktorý o prípadnej náhrade škody žalobkyňi vôbec nerozhodoval a voči ktorému žalobkyňa z uvedeného dôvodu ani nepodala odvolanie, napriek tomu, že bola v konaní právne zastúpená. Splnomocnenec poškodenej/žalobkyne na hlavnom pojednávaní dňa 05.03.2021 neprehovoril ani po skončení záverečných rečí, pričom toto právo mu vyplýva z § 274 ods. 2 Trestného poriadku. Vzhľadom na to, že si žalobkyňa riadne a včas neuplatnila právo na náhradu škody v trestnom konaní, správny súd dospel k záveru, že žalobkyňa nespĺnila podmienku pre priznanie nároku na odškodnenie uvedenú v § 11 ods. 5 zákona o obetiach trestných činov.

27. Žalobkyňa poukázala aj na znenie § 2 ods. 21 Trestného poriadku, ktorý ustanovuje, že orgány činné v trestnom konaní a súd sú povinné v priebehu celého trestného konania umožniť poškodenému plné uplatňovanie jeho práv a vhodným spôsobom a zrozumiteľne ho poučiť. Podľa tvrdenia žalobkyne jej bolo konaním vyšetrovateľa znemožnené uplatniť si presnú výšku škody v rámci trestného konania. Správny súd nespochybňuje škodu, ktorá vznikla žalobkyňi spáchaným trestným činom, ani jej nepriaznivý zdravotný stav počas prebiehajúceho trestného konania, avšak aj v prípade pochybenia vyšetrovateľa, ktoré žalobkyňa namietala, mala ako poškodená možnosť domáhať sa nápravy, resp. preskúmania postupu vyšetrovateľa prokurátorom podľa § 10 Trestného poriadku. Nie je v právomoci správneho súdu v rámci správneho súdneho konania akokoľvek posudzovať postup a prípadné pochybenia vyšetrovateľa v trestnom konaní. Z uvedeného dôvodu správny súd vyhodnotil aj túto námietku ako bezpredmetnú.

28. Na základe vyššie uvedeného správny súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, a preto ju postupom podľa § 190 SSP zamietol.

29. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 168 SSP a úspešnému žalovanému nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože nezistil dôvod, na základe ktorého možno spravodlivo od žalobkyne požadovať, aby žalovanému nahradila trovy konania.

30. Toto rozhodnutie senát Správneho súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú je možné podať prostredníctvom Správneho súdu v Bratislave na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v lehote jedného mesiaca od doručenia tohto rozhodnutia (§ 443 ods. 1 SSP). Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh) (§ 445 ods. 1 SSP).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,

i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
j) podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 SSP).

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1 a 2 SSP).